

vikling baade i fysisk og i aandelig Henseende, men jeg beder Dem dog lægge Mærke til, at det er en Gave fra Statskassen til de københavnske Idrætsforeninger. Jeg synes derfor, at man godt kunde fra Finansudvalgets Side have strakt sig saa vidt, at man havde afset de 12,000 Kr. Det glæder mig, som sagt, imidlertid at høre af Ordføreren, at Finansudvalgets Flertal, for hvilket den ærede Ordfører er Talsmand, betragter det kun som en Udsættelse af Hensyn til de økonomiske Forhold. Jeg har som Minister taget dette Hensyn, idet jeg ikke har turdet følge Overbestyrelsens og samtlige Skytteforeningers enstemmigt indsendte Andragende, men har nedsat den Forhøjelse, som de ønskede, til 12,000 Kr.

Hvis jeg nu var tryk for, at det kun var en Udsættelse, skulde jeg have fundet mig i denne midlertidige Nedsættelse, men jeg er ikke rigtig tryk med Hensyn til Ministerens Stilling til den Sag. Ministeren udtalte sig jo meget diplomatisk; hvis han vedblev at være Minister, vilde han overveje det — ja, det bliver han nødt til, da der er Strid om det —, men den ærede Minister vidste ikke, i hvilken Retning hans Overvejelse vilde gaa, og jeg er bange for, at den vil gaa i Retning af at følge Socialdemokraterne i en yderligere Nedsættelse af denne Konto og ikke, som Flertallet i Udvalget ønsker, i Retning af at forhøje Kontoen. Hvis den ærede Minister vil love mig, at hans Overvejelse vil føre til, at han, hvis han kommer til at affatte Budgettet, vil foreslaa denne eller en endnu større Forøgelse af Tilskuddet til Skytteforeningerne, saa vil jeg føle mig beroliget, men det vil Ministeren ikke — det er dog muligt, at han vil gøre det under den senere Forhandling. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om Ministeren kunde og vilde gøre det, men jeg har ikke rigtig Klarhed over Ministerens Stilling til Skyttesagen. Jeg er bange for, at vi se meget forskelligt paa den (Kode: Ja!). Det ærede Medlem siger Ja. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han for saa vidt bestyrker mig i min Frygt, skønt jeg beklager, at man skal have en saadan Frygt for, at Indenrigsministeren ikke kan afse 12,000 Kr. til et saa nyttigt og gavnligt Formaal som det, de danske Skytteforeninger arbejde for. Vil Ministeren virkelig indtage det samme Standpunkt som Socialdemokraterne: at ville Skyttesagen til Livs ved at nedsætte Bevillingerne, saa vil jeg anbefale Tinget ikke at følge Finansudvalget og Ministeren, men stemme

for de 12,000 Kr., thi saa fattigt er Landet nu heller ikke, at det ikke kan undvære 12,000 Kr. til et saa sundt og godt Formaal; thi kunne vi trods de vanskelige økonomiske Forhold laane en betydelig Kapital til det københavnske Idrætsforbund til en Rente af 3 pCt., saa kunne vi ogsaa anvende 12,000 Kr. til de danske Skytteforeninger.

K. M. Klausen: Vi have nu hørt stærke Indlæg til Fordel for Skyttesagen. Først fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen), der bad saa mindeligt for, at denne Nedsættelse ikke maatte finde Sted. Men er der nogen Forening, der er bleven særligt begunstiget, ja, jeg kan sige ligefrem forkælet, siden Systemskiftet i 1901, er det Skytteforeningerne. Den Gang fik de en Bevilling paa 46,000 Kr., og nu er der i Aar af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) foreslaaet at komme op paa 116,000. Nu foreligger der Forslag om en Nedsættelse til 104,000; men selv om dette bliver vedtaget, vil der altsaa i dette Tidsrum være en Stigning paa 58,000 Kr. Ingen er bleven saa begunstiget som Skytteforeningerne, og de have faaet den Tro, at de kunne faa, hvad de pege paa. Jeg tror, der er Grund til, at man siger Stop, navnlig i Tider som de nuværende, hvor Statens finansielle Stilling er saa vanskelig, som den er, og hvor vi paa alle Leder og Kanter maa finde os i at spare. Under saadanne Forhold burde Overbestyrelsen for Skytteforeningerne og Skytteforeningerne selv have indset, at de ikke kunne stille Fordring om at gaa op til 140,000 Kr.

Det er dog vist ikke saa nødvendigt, at de skulle skyde 4 Millioner Skud aarlig, at hver Skytte skal knalde Bøssen af 133 Gange i Aarets Løb; kunde man ikke godt spare lidt paa det? Er det nogen Nytte til, at alt det Krudt og Bly skydes væk? Jeg tror det ikke. Derimod er jeg en Ven af Gymnastikforeningerne og Idrætsforeningerne, som komme baade de unge Mænd og unge Kvinder til gode; men jeg synes, at vi under saa vanskelige Tider som nu maa have Ret til at tage under Overvejelse, om vi skulle bortødsle alle disse Penge til at skyde bort paa en saa unyttig Maade. Vi have, som sagt, ikke noget mod at støtte, tværtimod, vi ville med stor Glæde være med til at bringe meget store Ofre til Gymnastik og Idræt. Jeg vilde gerne være med til at vedtage, at der skulde bygges Gymnastikhuse ved alle Landets Skoler, og at Gymnastik skulde